

DECIZIA nr. 286/28.04.2014
privind solutionarea contestatiei formulata de domnul X,
prin imputernicit doamna X,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice, cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x, asupra contestatiei formulata de domnul X, cu domiciliul in x, sector 1, prin doamna X in calitate de imputernicita a domnului X, cu domiciliul in x, sector 1.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Sector 1 a Finantelor Publice sub nr. x, completata cu adresa inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr., il constituie decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. prin care s-au stabilit accesorii aferente impozitului anual de regularizat in suma de lei emisa de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice, comunicata in data de **27.02.2014**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul X, prin doamna X in calitate de imputernicita.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, contribuabila considera ca nu s-a respectat procedura de comunicare prevazuta de art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

- decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din strainatate de persoanele fizice pe anul 2010, nr., a fost transmisa de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice prin posta cu confirmare de primire in data de 20.07.2012 catre X, pe adresa str. sector 1 Bucuresti, fiind returnata in data de 23.07.2012 cu mentiunea „ Adresa gresita pe nu avem imobil cu nr. X specificati corect adresa”;

- vechea adresa de domiciliu a contribuabilului X cu numar de identificare fiscala, a fost „, str.”, iar noua adresa care deja exista inregistrata in baza de date a organului fiscal este str. X sector 1, astfel ca adresa inregistrata de organul fiscal pe plicul de expediere, respectiv str. Xsector 1, nu corespunde nici cu vechea adresa, nici cu noua adresa, fiind de fapt o combinatie a celor doua adrese;

- urmare cererii prin care se solicita dovada comunicarii penalitatilor calculate, Administratia Sector 1 a Finantelor Publice, informeaza cu adresa nr. X, ca nu detine dovada comunicarii sau a plicului retur pentru decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X.

In concluzie, contribuabilul solicita anulara deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X emisa de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice pentru suma de X lei din care X lei dobanda si X lei penalitate (conform anexei atasate la decizie), intrucat nu s-a respectat procedura de comunicare prevazuta la art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare pentru decizia de impunere anuala.

II. Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, Administratia Sector 1 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina domnului X obligatii de plata accesorii in suma totala de lei, din care x lei dobanda si x lei penalitate.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organelor fiscale, sustinerile contestatarului si prevederile legale in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate pronunta cu privire la legalitatea calcularii accesoriilor aferente impozitului pe venit in suma totala de x lei, in conditiile in care organul fiscal nu poate face dovada comunicarii deciziei de impunere prin care s-a individualizat debitul asupra caruia s-au calculat accesoriile contestate.

In fapt, prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, Administratia Sector 1 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina domnului X, obligatii de plata accesorii, pe perioada 08.01.2013 – 23.04.2013, in suma totala de x lei.

Debitul asupra caruia s-au calculat accesoriile contestate a fost individualizat prin decizia de impunere x.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 44, art. 45, art. 111, art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

„ Art. 44. - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care și-au desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2¹) Actul administrativ fiscal poate fi comunicat și prin alte mijloace cum sunt fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia și dacă contribuabilul a solicitat expres acest lucru.

(2²) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (2¹), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate”.

„Art. 45. - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44 nu este opozabil contribuabilului și nu produce niciun efect juridic.”

„Art. 111 - (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează”.

„Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

„Art. 120. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. (...)

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculază, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător;

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

„**Art. 120¹ (1)** Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Se retine ca actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii. Astfel ca:

- referitor la dobanzile/penalitatile de intarziere, acestea se calculeaza de organul fiscal pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata si se individualizeaza prin decizie de impunere care se comunica contribuabilului;

- in ceea ce priveste impozitul pe venit, acesta se individualizeaza printr-o decizie de impunere emisa de organul fiscal care trebuie comunicata contribuabilului tot in interiorul termenului de prescriptie, in functie de data comunicarii acesteia calculandu-se accesorii pentru achitarea cu intarziere a obligatiilor de plata.

In acest sens, cu privire la impozitul anual datorat, art. 84, alin. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

„ **Art. 84 (8)** Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanțelor bugetare”.

Prin urmare, dobanzile/penalitatile de intarziere reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul principal, in situatia in care suma datorata in contul acestui debit a fost stabilita prin decizie emisa de organul fiscal, opozabila platitorului din momentul comunicarii sau la o data ulterioara acesteia. **Efectul opozabilitatii titlului de creanta prin care s-a stabilit obligatia principala consta in aceea ca autoritatea fiscala nu este in drept sa calculeze accesorii si sa pretinda plata acestora, cata vreme contribuabilul nu este obligat la plata debitului principal care a generat accesoriiile pretinse.**

Mai mult, in cazul impozitului pe venit, procedura fiscala prevede o procedura speciala de stabilire a accesoriiilor, acestea neputand fi calculate decat dupa comunicarea deciziei de impunere prin care au fost stabilite debitele principale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

- prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, Administratia Sector 1 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina domnului X obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei, din care x lei dobanda si x lei penalitate;
- baza de calcul a accesoriilor a fost reprezentata de decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din strainatate de persoanele fizice pe anul 2010, nr. x
- cu privire la comunicarea deciziei de impunere anuala aferenta anului 2010, se constata ca aceasta a fost transmisa eronat de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice prin posta cu confirmare de primire in data de 20.07.2012 catre X, pe adresa str. x, sector 1 Bucuresti, fiind returnata in data de 23.07.2012 cu mentiunea „, Adresa gresita pe str. X nu avem imobil cu nr. x specificati corect adresa”;
- desi decizia de impunere a fost returnata de Oficiul postal pe motiv: „adresa gresita”, organul fiscal a procedat la comunicarea acesteia prin publicitate.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, rezulta ca, Administratia Sector 1 a Finantelor Publice nu face dovada respectarii procedurii de comunicare a deciziei.

Astfel, in conditiile in care organul fiscal nu face dovada respectarii procedurii de comunicare prevazuta de art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare a deciziei de impunere ce constituie baza de calcul a accesoriilor, Serviciul solutionare contestatii nu se poate pronunta cu privire la scadenta impozitului pe venit, respectiv data de la care se calculeaza accesorii.

Tinand cont de aspectele prezentate, urmeaza a se aplica dispozitiile art. 216 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, republicat, respectiv urmeaza a se desfiinta decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, prin care Administratia Sector 1 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina domnului X, obligatii de plata accesorii, pe perioada 08.01.2013 – 23.04.2013, in suma totala de x lei.

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 11.5, 11.6 si 11.7 din instructiunile de aplicare ale art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala;

" **11.5.** În situatia în care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.6. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desfiintat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

Prin urmare, Administratia Sector 1 a Finantelor Publice va proceda la reanalizarea situatiei de fapt fiscale a domnului X si la calcularea accesoriilor in situatia in care obligatiile de plata, nu au fost / au fost achitate cu intarziere, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute fata de scadenta prin prezenta.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 44, art. 45, art. 111, art. 119, art. 120 si art. 216 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 11.5, pct. 11.6 si pct. 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013.

DECIDE

Desfiinteaza decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, prin care Administratia Sector 1 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina domnului X, obligatii de plata accesorii, in suma totala de x lei, urmand ca organul fiscal sa procedeze la reanalizarea situatiei de fapt fiscale, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.